

désre kötelezte, azonnal átmeny arra, akinek javára az igénybevétel történt.

A közigazgatási hatóság kötelezheti az életszükségleti cikkek tulajdonosait, hogy készleteiknek azt a részét, amely saját (házi és gazdasági vagy üzemi) szükségletüket meghaladja, fogalomba bocsássák.

Büntető rendelkezések. Ha a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el s az 1914:L. t.-c. 9. és 17. §-a alapján két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

Aki a hatóság által kívánt adatokat a megszabott határidő alatt be nem jelenti vagy nem a valóságnak megfelelően jelenti be, a készletet eltíttolja, elrejtí vagy a hatósági ellenőrzést megtagadja.

Ha a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el s az 1914:L. t.-c. 9. és 17. §-a alapján két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki életszükségleti cikket a hatóságiilag megszabott legmagasabb áron felül vagy hatóságilag megszabott legmagasabb ár hiányában — a piaci helyzetre való tekintettel — aránytalanul magas áron hoz forgalomba;

2. aki nyereszkes céljából életszükségleti cikket anélkül, hogy annak forgalomba hozatalával hivatászerűleg vagy hivatásból folyólag foglalkoznék vagy annak forgalomba hozatal céljából való megszerzésére hatósági engedélyt nyert volna, saját házi és gazdasági vagy üzemi szükségletét aránytalanul meghaladó mennyiségben beszerez vagy a hatóság rendelkezése ellenére a forgalomból visszatart;

3. aki életszükségleti cikkek előállítására (termelésére) vagy forgalomba hozatalára szolgáló üzemét a hatóság rendelkezése ellenére a viszonyokban rejlő kényszer nélkül megszünteti vagy korlátozza;

4. aki forgalomba hozatal végett előállított (termelt) életszükségleti cikket kellő indok nélkül szándékosan megsemmisít, értékében lényegesen csökkent, használhatatlanná tesz, nendeltetésétől lényegesen eltérő célra használ fel, alakít vagy változtat át.

Ha a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és az 1914:L. t.-c. 17. §-a alapján két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki avégből, hogy a vásárra (piacra) kerülő életszükségleti cikkek mennyiségét csökkentse és ezzel árukat drágítsa, mást lebeszél arról vagy visszatart attól, hogy életszükségleti cikkeit a vásárra (piacra) vigye vagy ott áruba bocsássa;

2. az az árus, aki a piaca életszükségleti cikkeket szállító eladót a piaca érkezése előtt feltartóztatja és tőle az életszükségleti cikkeket megveszi;

3. az az árus, aki a piaca hozott életszükségleti cikkeket a vásár idejének kezdete előtt ott eladja vagy megveszi;

4. az az árus, aki életszükségleti cikkek vásárlásánál a piacon, az utcán vagy házról-házra elárusítónak a követelt árnál, vagy követelt ár hiányában az addig szokásos árnál aránytalanul magasabb árt kínál vagy felajánl avégből, hogy az áru megszerzését másokkal szemben magának biztosítsa;

5. aki másokat álhírek terjesztésével vagy egyéb módon félrevezet avégből, hogy ezáltal az életszükségleti cikkek árának drágulását idézze elő.

Arra a készletre nézve, amelynek tekintetében a kihágást elkövették, a rendőri büntető eljárás során a törvény értelmében elközbánság van helye.

Ha az ítélet nyilvánosságra hozatala

közérdekből kívánatos, a rendőri büntető bíróság elrendelheti az ítélet rendelkező részének, súlyosabb esetekben az ítélet indokai-val együtt, az elítelt költségén, az elkövetés helyén megjelenő vagy ott elterjedt valamely időszaki lapban való egyszeri közzétételét és esetleg annak az elkövetés helyén való nyilvános kifüggesztését.

A közigazgatási hatóságok és a rendőri büntető bíróságok a jelen rendelet alá eső ügyekben soronkívül járnak el.

Ez a rendelet a minisztérium által a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvények alapján kiadott külön rendeletek hatályát nem érinti.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép életbe.

Hogy tervezi a hatóság a vízkérdés reformját.

(Saját tudósítónktól.) A hatóság, úgy látszik, a legkomolyabban programjába vette, hogy segít a vízmizériákon. Nagyon helyesen tette, mert azzal, hogy van sok mindennünk, de nincs a többi között vizünk, úgy nézünk ki, mint az a ficsur, aki a hideg idők beálltával a frakkját váltja ki a zalogházból először és nem a télikabátját. Az idő is mindenképpen alkalmas a terv megvalósítására. A háborus helyzet olyan, hogy nemcsak foglalkozni lehet, hanem kell is az ilyen városi ügyekkel. És a hatóság tervében minden bizonnyal benne van az is, hogy a téli hónapok alatt hozza rendbe úgy a víz-ügyet, hogy legközelebbi nyáron már ne legyen vízhiány.

Körülbelül ismeretese azok a szempontok, amelyeket a hatóság érvényre kíván juttatni. Csokorba foglalja ezeket egy végzés, amelyet most kézbesítenek ki a törvényhatósági bizottság több tagjának. Ez a végzés tehát egységesen ismerteti a hatóság szándékát, ép azért leközzöljük:

Tárgy: Bokor Pál polgármester-helyettes előterjesztése a vízvezetési szabályrendelet némely szakaszának módosítása tárgyában.

Tekintettel azon körülményre, hogy a magasnyomású vízvezeték vizszolgáltatása körül különösen a melegebb időszakokban tapasztalt zavarok, a belső házi vízvezeték berendezések hiányossága s rosszkarban tartása mellett az által is fokozódik, hogy a vízvezetési szabályrendelet 37. és 40. §§-ának a vízmérők kötelező beállítására vonatkozó rendelkezései egy közbevetett közgyűlési határozattal felfüggesztve, végrehajtás alá nem kerültek, ami által a vízpazarlás még fokozottabb mértékben elhatalmasodott; tekintettel továbbá arra, hogy az elfogyasztott viznek köbmétere után megállapított 10 fillér egységi ár az előállítási költséggel arányban nem áll s így annak mérsékelt felémelése a város pénzügyi érdekében is indokolt; tekintettel végül arra, hogy a vízvezetési szabályrendelet némely szakaszának szövegezése homályos s hiányos, amely félreértésekre adhat alkalmat; mindezeknél fogva szükségesnek tartja a tanács, miszerint a szabályrendelet megfelelőleg kiigazítások. Mielőtt azonban ez irányban a közgyűléshez érdemleges előterjesztést tenne, a tisztázandó kérdésekre nézve a polgármester ur elnöksége alatt a városi tanács s a műszaki bizottság bevonásával a következő ad hoc bizottság véleményét hallgatja meg és pedig a bizottság tagjaként kiküldi a t. főorvost, a főszámvevőt, a főmérnököt, dr. Beesey Károly, Bokor Adolf, dr. Dobay Gyula, Kecskeméti Antal, Koós Elemér, dr. Kószó István, Obláth Lipót, dr. Rózsa Izsó, Schütz István, Várhelyi József, dr. Végman Ferenc, Weiner Miksa és Winkler Mór törvényhatósági bizottsági tag urakat, a bizottság jegyzőjéül pedig Rack Lipót jegyző urat.

Az ekként megalakított bizottságnak alkalmas időben leendő egybehívására a polgármester urat ezennel felkérjük.

A hatóság tehát a vízhiányért kizárólag a belső házi vízvezetékek hiányosságát és rosszkarban tartását, a vízmérők hiányát és a víz olcsóságát okolja. Tagadhatatlan, miszerint áldozatkész háztulajdonosok jóvoltából a házi vízvezetékek sok helyen rosszak, vagy hiányosak. Beszélni lehet a vízmérők beállításáról — ötven százalékos áremelés nélkül. De a város még akkor sem lenne rendszeresen ellátva vízzel, ha a hatóság összes terve megvalósulnának. Ez csak foltozgatás lenne, pedig mindenki stílusos, nagy koncepciójú munkát vár, amely évtizedekre vezeti el a vizet a város közéletéből konyhákba, fürdőszobákba és mindig gazdagon adózó vízcsapokba.

A legjobb
detektív dráma

A mumia titka

Antant-lapok az éhező Németországról.

Németország a minap tudvalevőleg néhány fontos élelmiszer-cikknek, így a sertéshusnak, zsirnak, vajnak maximális árát leszállította. Nem minden komikum nélkül valók tehát az éhező Németországról írt alábbi antant-lapszemelvények:

— Október 26-án a lyoni szikratáviró jelentette: „A berlini községtanács rendkívül viharos ülése. Wurm szocialista kijelentette, hogy Németországban akkora a nyomor, mint még soha.”

Erre másnap az előkelő *Westminster Gazette* írja: „Az élelmiszer-válság (Berlinben) a pánik jellegét öltötte és a szegényebb osztályokat az éhhalál fenyegeti. Az asszonyok megostromolják az üzleteket és lelelemert ordítanak. Mindenfelé bebuzott alakok láthatók.” Október 28-án a lyoni szikratáviró állítólag a Frankfurter Zeitung-ból idéz: „Míg csapataink bátran verekszenek, hatását kezdi éreztetni az éhínség, amit a nép a birodalom súlyos vereségének tekint.” A Standard október 29-én ezt a kopenhágai jelentést hozza: „Németország helyzete kétségbeesetten reménytelen. Moabitban forradalmi jellegű jelenetek játszódnak le. Több utcát megostromoltak és az üzletekből elragadtak minden élelmiszert. Száz meg száz asszonyt vetettek fogságba. A berlini hatóságok a legvégsőre vannak elkészülve. A csapatok riadóra készen állanak.”

A Daily Express október 30-iki számából vesszük a következő címet: Éhínség-jelenetek Németországban. — Borzasztó nyomor a szükséges élelmiszerek növekvő kimértsége miatt. — Flottánk nyomása. — Sok különös póteikk. — A kétségbeesés kiáltása. — A november elsejei számból: A növekvő élelmiszer-roham előhírnökei. — Amerikai nyilatkozat Németország forradalmáról. — Az első moraj. — Erre a New York Timesból idéz: „A Németbirodalomban vannak előjelek és előhírnökök, amelyek élénken emlékeztetnek annak a viharának az első morájára, amely a forradalommal Franciaországban kitört.”

A Westminster Gazette november 6-án arról is tud, hogy sok frankfurti család az éhhaladásoktól való félelmében elhagyta a várost. Lyonban idéznek a német szocialisták lapjából, a Vorwärtsből és megállapítják, hogy Németország a kiéhezés előtt áll. A Daily Telegraph egy svájci szocialista lapból veszi: „A sápadt éhség jár-kel Németországban.”

Csak természetes, hogy a Novoje Vremja sem akar a többi mögött maradni és november 10-én jelenti Kopenhágán át Berlinből: „A munkásoknak Moabitban és Wilmersdorfból való fenyegető fellépése rémületbe ejtette a kormányt. A kenyérüzletek egész sorának a lerombolása, néhány asszonynak

Ilgen
detektívdráma
még soha nem volt, mint

A mumia titka